

YP:n toimitusneuvostoa täydennetty

Pääjohtaja Pekka Puska on päättänyt täydentää 1.6.2011 alkaen Yhteiskuntapolitiikka-lehden toimitusneuvostoa kolmella uudella jäsenellä, jotka ovat professori Marika Jalovaara (Helsingin yliopisto), professori Susan Kuivalainen (Turun yliopisto) ja tutkimuspäällikkö Tuukka Tammi (A-klinikkasäätiö).

Täydennyksen taustalla on Tieteellisten seurain valtuuskunnan käynnistämä hanke tieteellisten julkaisujen laadun arvioimiseksi. Hankkeessa yhdeksi tieteellisen lehden kriteeriksi on nousemassa se, että toimitusneuvostossa on organisaation ulkopuolisia jäseniä. Koska nykyisen toimitusneuvoston

jäsenet ovat kaikki THL:n tutkijoita, kokoonpanoa haluttiin täydentää talon ulkopuolisilla asiantuntijoilla. Neuvoston nykyiset jäsenet ovat Jussi Simpura (pj.), Marko Elovainio, Pekka Hakkarainen, Piia Jallinoja, Seppo Koskinen, Antti Uutela ja Matti Virtanen (siht.).

Työelämän näkymätön ja näkyvä kieli

KATRI KLEEMOLA

Suomalaisen Kirjallisuuden Seura julkaisi keväällä 2011 artikkelikokoelman ”Kieli työssä. Asiantuntijatyön kielelliset käytännöt”, jossa tarkastellaan uuden työelämän, tieto- ja asiantuntijatyön kielellisiä käytänteitä ja kielitietoisuutta. Teoksen johdannossa kirjan toimittajat toteavat, että nykypäivän työ on tietotyötä: lähes kaikissa ammateissa on tiedon käsitteilyyn liittyviä tehtäviä. Tässä uuden tyyppisessä työssä on keskiössä ”kielellinen toiminta eli vuorovaikutuksen ja viestinnän hallinta”. Kokonaan toinen asia on sitten se, tiedostavatko tietojen ja asiantuntijatyöläiset, että kieli on heidän tärkein työvälineensä, ja huolehditaanko työntekijöiden kieliosaamisesta.

Ulla Tiirilä käsittelee artikkelissaan ”Sanoilla lavastettu virasto” kielen merkitystä sosiaali- ja hoiva-alan tehtävissä. Tekstien määrä on lisääntynyt: päätöksiä on kirjoitettu aina, mutta nykyään niiden lisäksi tuotetaan suunnitelma-, seuranta- ja kilpailutusasiakirjoja. Kirjallisia dokumentteja pidetään luotettavina, niitä pidetään suorastaan itseisarvoisina. Kirjoitetulla kielellä uskotaan olevan erityistä voimaa. Tiirilä esittää esimerkin, joka voisi olla hauska, jos se ei olisi jopa groteski: ”--- Helsingin sosiaaliviraston kahdesta sitovasta tavoitteesta vuoden 2006 päivähoitotoiminnalle toinen oli se, että kaikilla lapsilla on *palvelusuunnitelma* – ei siis se, että jokainen lapsi saa ai-

Marjut Johansson & Pirkko Nuolijärvi & Riitta Pyykkö (toim.)
Kieli työssä.
Asiantuntijatyön kielelliset käytännöt
SKS, 2011

kaa, huomiota tai syliä, hyvää ruokaa, leikkiä tai lepoa. Toimen tavoite oli tilojen kustannustehokas käyttö.”

Vaikka sosiaali- ja hoiva-alalla tekstien tuotannon merkitys on kasvanut, edellytyksistä ei ole pidetty huolta. Tiirilän mukaan tekstejä laaditaan järjestelmissä, joita ei ole tarkoitettu tekstien tekemiseen, työntekijöiden taitot ovat puutteellisia ja tietokoneita ei ole riittävästi. Käytännössä teksti laaditaan usein